

POSTANOWIENIE

Dnia 15 marca 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Barbara Wagner

w sprawie z powództwa A. M.
przeciwko [...] Centrum Ratownictwa Medycznego i Transportu Sanitarnego w K.
o przywrócenie do pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 15 marca 2005 r.,
kasacji powoda od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w K.
z dnia 4 czerwca 2004 r., sygn. akt V Pa .../04,

odrzuca kasację.

UZASADNIENIE

A.M. zaskarżył kasacją wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 4 czerwca 2004 r., V Pa .../04, oddalający apelację strony skarżącej od wyroku Sądu Rejonowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w K. z dnia 5 stycznia 2004 r., IV P 882/02, zasądzającego od [...] Centrum Ratownictwa Medycznego i Transportu Sanitarnego na rzecz A. M. kwotę 4.501,80 zł, wraz z odsetkami od dnia 6 stycznia 2004 r. do dnia zapłaty, tytułem odszkodowania za rozwiązanie z nim umowy o pracę bez wypowiedzenia z naruszeniem przepisów o rozwiązywaniu umów o pracę w tym trybie i oddalającego powództwo w pozostałym zakresie. Wskazując jako podstawy kasacji naruszenie prawa materialnego, a to art. 45 § 3 k.p. i art. 52 § 1 k.p. – poprzez błędną wykładnię powołanych przepisów i wyrażenie poglądu, że „zachowanie powoda stanowiło ciężkie naruszenie podstawowych

obowiązków pracowniczych uniemożliwiające przywrócenie powoda do pracy” oraz poprzez „błędną kwalifikację czynu powoda w zakresie odpowiedzialności dyscyplinarnej, dokonaną przez pozwanego, a przyjętą przez Sąd II instancji za podstawę wyroku”, a także naruszenie prawa procesowego, a mianowicie art. 233 k.p.c. – poprzez „przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów”, polegające na nieuwzględnieniu okoliczności, że: pozwany dopuścił się łamania zasad współżycia społecznego, powód działał w interesie ogółu pracowników, „część wystąpień powoda do organów administracji publicznej okazała się zasadna i potwierdzona przez te organy”, „powód przyznał się do podania nieprawdziwej informacji w piśmie z dnia 20.03.2002 r. za co przeprosił Dyrektora pozwanego”, działania A. M. były ściśle związane z wykonywaniem działalności związkowej, wniósł o „zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa w całości”, ewentualnie o „uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi niższej instancji”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c., kasacja powinna zawierać przedstawienie okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie. Sąd Najwyższy może bowiem odmówić przyjęcia kasacji do rozpoznania, jeżeli w sprawie nie występuje istotne zagadnienie prawne, nie istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów albo gdy kasacja jest oczywiście bezzasadna (art. 393 § 1 k.p.c.).

Przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji jest, poza przytoczeniem podstaw kasacyjnych i ich uzasadnieniem, elementem formalnym kasacji jako pisma procesowego. Spełnienie tego wymogu sprowadza się do wskazania w skardze, w sposób wyraźny i skonkretyzowany, istotnego zagadnienia prawnego występującego w sprawie, potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, bądź też wykazania, że zaskarżone orzeczenie oczywiście narusza prawo albo zachodzi nieważność postępowania. Przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji stanowi tego rodzaju konstrukcyjny element skargi, którego brak powoduje, że staje się ona prawnie niedopuszczalna. Kasacja wniesiona przez pełnomocnika A. M. nie spełnia wymogu określonego w art. 393³ §

1 pkt 3 k.p.c. Nie tylko nie ma w niej opisanie okoliczności uzasadniających przyjęcie kasacji do rozpoznania, ale nawet ich przytoczenia poprzez powtórzenie zwrotów użytych w art. 393 k.p.c. Sąd Najwyższy nie ma obowiązku, ani - tym bardziej - kompetencji do podejmowania prób rekonstrukcji procesu myślowego strony skarżącej lub snucia domysłów w czym upatruje ona okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji.

Wedle art. 393⁵ k.p.c., kasacja prawnie niedopuszczalna podlega odrzuceniu. Gdy kasacja ulegała odrzuceniu, a sąd drugiej instancji nie dokonał tej czynności, kasację odrzuca Sąd Najwyższy.

Mając powyższe na względzie Sąd Najwyższy, stosownie do art. 393⁷ § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji.